

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

267, 328, 279, 334, 298
330, 346, 322, 315, 375

Biroul permanent al Senatului

Nr. 6787/2022

Bp. 314

20 iunie 2022

15 IUN 2022

Către: DOMNUL TIBERIU HORĂȚIU GORUN,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 08 iunie 2022

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. Propunerea legislativă pentru modificarea art. 17 alin. (4) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar (Bp. 149/2022); L 267/2022
 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. (18¹) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 220/2022, L. 328/2022);
 3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare (Plx. 154/2022, Bp. 314/2022);
 4. Propunerea legislativă privind instituirea unor măsuri de sprijin pentru cetățenii ucraineni proveniți din zona de conflict armat din Ucraina (Plx. 91/2022, Bp. 223/2022); L 299/2022
 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 254 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (Bp. 229/2022); L 334/2022
 6. Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 181/2022); L 298/2022
 7. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică (Bp. 224/2022); L 330/2022
 8. Proiectul de Lege pentru modificarea art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (Plx. 187/2022, Bp. 337/2022); L 346/2022
 9. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale (Bp. 212/2022, L. 322/2022);
 10. Propunerea legislativă "Legea suveranității - Legea pentru protejarea interesului superior și suveran al poporului și al cetățeanului român" (Plx. 79/2022, L. 315/2022).
- Totodată, vă transmitem atașat în copie, punctul de vedere al Guvernului referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (Plx. 138/2022). L 375/2022

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.254 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*, inițiată de domnul deputat AUR George Nicolae Simion împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp.229/2022**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul diminuării rolului și atribuțiilor procurorului în ceea ce privește posibilitatea persoanelor arestate preventiv în cursul urmăririi penale de a primi vizite, de a comunica cu mass-media și de a presta muncă neremunerată în centrele de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

II. Observații

1. În materia drepturilor persoanelor private de libertate, administrațiile locurilor de deținere dispun măsuri privitoare la exercitarea

drepturilor împotriva cărora persoanele condamnate pot face plângere, în temeiul art. 56 din *Legea nr. 254/2013*, la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

Soluția este identică cu cea reglementată în *Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal* (în prezent, abrogată prin art.190 din *Legea nr. 254/2013*).

Potrivit dispozițiilor *de lege lata* (art. 9 din *Legea nr. 254/2013*), judecătorul de supraveghere a privării de libertate supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate și are ca atribuție administrativ-jurisdicțională soluționarea plângerilor deținuților privind exercitarea drepturilor prevăzute de *Legea nr. 254/2013*.

Prin urmare, judecătorul de supraveghere a privării de libertate nu poate dispune cu privire la acordarea drepturilor, acesta nefiind implicat în mod direct în procedurile referitoare la acordarea drepturilor decât în cazurile prevăzute de lege, respectiv în procedurile de soluționare a plângerilor formulate de către persoanele private de libertate împotriva măsurilor dispuse de locurile de deținere privitoare la exercitarea drepturilor, judecătorul de supraveghere doar asigurând respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele private de libertate.

Astfel, în măsura în care exercitarea dreptului la vizite sau comunicarea cu mass-media a fost limitată în mod nejustificat prin absența acordului procurorului, persoana arestată preventiv în cursul urmăririi penale poate formula plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care poate admite plângerea și dispune anularea sau modificarea măsurii luate de către administrația locului de deținere ori obligarea acesteia să ia măsurile legale care se impun în vederea acordării drepturilor în discuție.

2. În ceea ce privește persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale, exercitarea drepturilor de către acestea pe parcursul privării de libertate este supusă unor reguli speciale, având în vedere situația particulară în care se regăsesc, respectiv aceea de a avea calitatea de inculpat acuzat de săvârșirea unei infracțiuni și față de activitatea de urmărire penală într-un proces penal pendinte.

Regimul juridic distinct în exercitarea anumitor drepturi de către persoanele arestate preventiv față de persoanele care au fost condamnate

definitiv la pedepse privative de libertate este justificat deoarece măsura preventivă a arestării preventive se dispune întrucât este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordine publică și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 223 din *Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*, dintre care, cele care prezintă relevanță pentru obiectul inițiativei legislative, se referă la încercarea de influențare a unui alt participant la comiterea infracțiunii, a unui mărtor ori a unui expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament ori la exercitarea de presiuni asupra persoanei vătămate sau încercarea de a realiza o înțelegere frauduloasă cu aceasta.

Prin urmare, în aceste condiții, există motive întemeiate pentru care interesul anchetei penale poate impune o restrângere a contactelor persoanelor inculpate cu anumite persoane fizice sau juridice care pot fi coinculpați, martori, victime sau care pot influența aceste părți din dosar, aceasta fiind rațiunea pentru care este necesar acordul procurorului (și nu dispoziția acestuia, după cum susțin inițiatorii) în procedurile de exercitare a dreptului de a primi vizite și de a comunica cu mass-media și de prestare a unei munci neremunerate în interesul locului de deținere, respectiv din considerente care interesează asigurarea bunei desfășurări a urmăririi penale într-o cauză pendinte în care inculpatul este arestat preventiv.

Justul echilibru între drepturile persoanei arestate preventiv în cursul urmăririi penale de a primi vizite și de a comunica cu mass-media și buna desfășurare a urmăririi penale este asigurat prin dispozițiile art. 245 alin. (5) din *Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*¹, care prevăd că „în termen de două zile de la pronunțarea încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea față de inculpat a măsurii arestării preventive, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală comunică în scris administrației locului unde este încarcerată persoana privată de libertate condițiile în care aceasta își poate exercita dreptul de a primi vizite. Solicitățile ca persoana arestată preventiv să comunice cu mass-media, adresate administrației locului în care este încarcerată persoana, se

¹ Hotărârea Guvernului nr.157/2016 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

transmit procurorului în termen de 48 de ore de la înregistrare. Procurorul se pronunță în cel mult două zile de la primirea cererii”.

De asemenea, trebuie precizat și faptul că, potrivit art. 255 alin. (1) din *Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013*, regimul de executare a măsurilor preventive privative de libertate constă atât în asigurarea unor măsuri de pază, supraveghere, escortare și restrângere a libertății de mișcare a persoanelor încarcerate, cât și de menținere a ordinii și disciplinei, în vederea asigurării bune desfășurări a procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale.

Potrivit art. 255 alin. (2) lit. c) din același *Regulament*, siguranța încarcerării se referă la totalitatea activităților desfășurate de administrația centrului de reținere și arestare preventivă în vederea atingerii mai multor scopuri, printre care este menționată și prezentarea în fața organelor judiciare a persoanelor private de libertate.

Având în vedere aceste considerații, apreciem că reglementările *de lege lata* nu constituie „*mijloace legale de comitere*” a unor anchete abuzive sau de exercitare a unor presiuni asupra inculpatului arestat preventiv într-o cauză penală.

În acest context, reamintim că măsura arestării preventive se poate dispune dacă există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre situațiile prevăzute la art. 223 alin. (1) C.proc.pen., ceea ce relevă gravitatea faptei și gradul de pericolozitate al inculpatului care se poate sustrage de la procesul penal sau poate influența alte persoane participante în acest proces.

În ceea ce privește modificarea propusă pentru art.115 alin. (2) din *Legea nr. 254/2013*, se pare că inițiatorii pornesc de la neînțelegerea textelor legale, deoarece dispozițiile anterior menționate au o situație diferită.

Astfel, este cunoscut faptul că persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale execută măsura în centre de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, însă, în măsura în care persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale au fost trimise în judecată, începând astfel, o altă etapă procesuală, acestea sunt transferate, potrivit art. 115 alin. (1) (din *Legea nr. 254/2013*, în locuri de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Potrivit dispozițiilor art. 121 alin. (2) din *Legea nr. 254/2013*, centrele de arestare preventivă și secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sunt obligate să asigure exercitarea drepturilor prevăzute în *Codul de procedură penală*, persoanele arestate preventiv în cursul

judecării putându-și exercita drepturile prevăzute de lege fără a mai fi nevoie de acordul procurorului.

Prin urmare, termenul de 6 luni pe care inițiatorii doresc să-l modifice nu se referă la menținerea persoanei arestate preventiv în cursul judecării, cu acordul său, în activitățile de prestare a unei munci neremunerate, ci se referă la păstrarea acesteia în centrul de reținere și arestare preventivă dacă a fost selecționată în vederea prestării unei munci neremunerate în interesul centrului, în condițiile în care transferarea persoanei arestate preventiv trimise în judecată în penitenciare sau centre de arestare preventivă din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor este obligatorie în temeiul art. 115 alin. (1) și art. 120 alin. (1) din *Legea nr. 254/2013*.

De altfel, persoanele arestate preventiv în cursul judecării pot presta, la cererea lor, o muncă în interiorul sau exteriorul centrului de arestare preventivă sau al penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului, putând presta chiar o muncă remunerată, spre deosebire de persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale care pot presta doar o muncă neremunerată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ
 PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Florin-Vasile CÎȚU**
 Președintele Senatului